

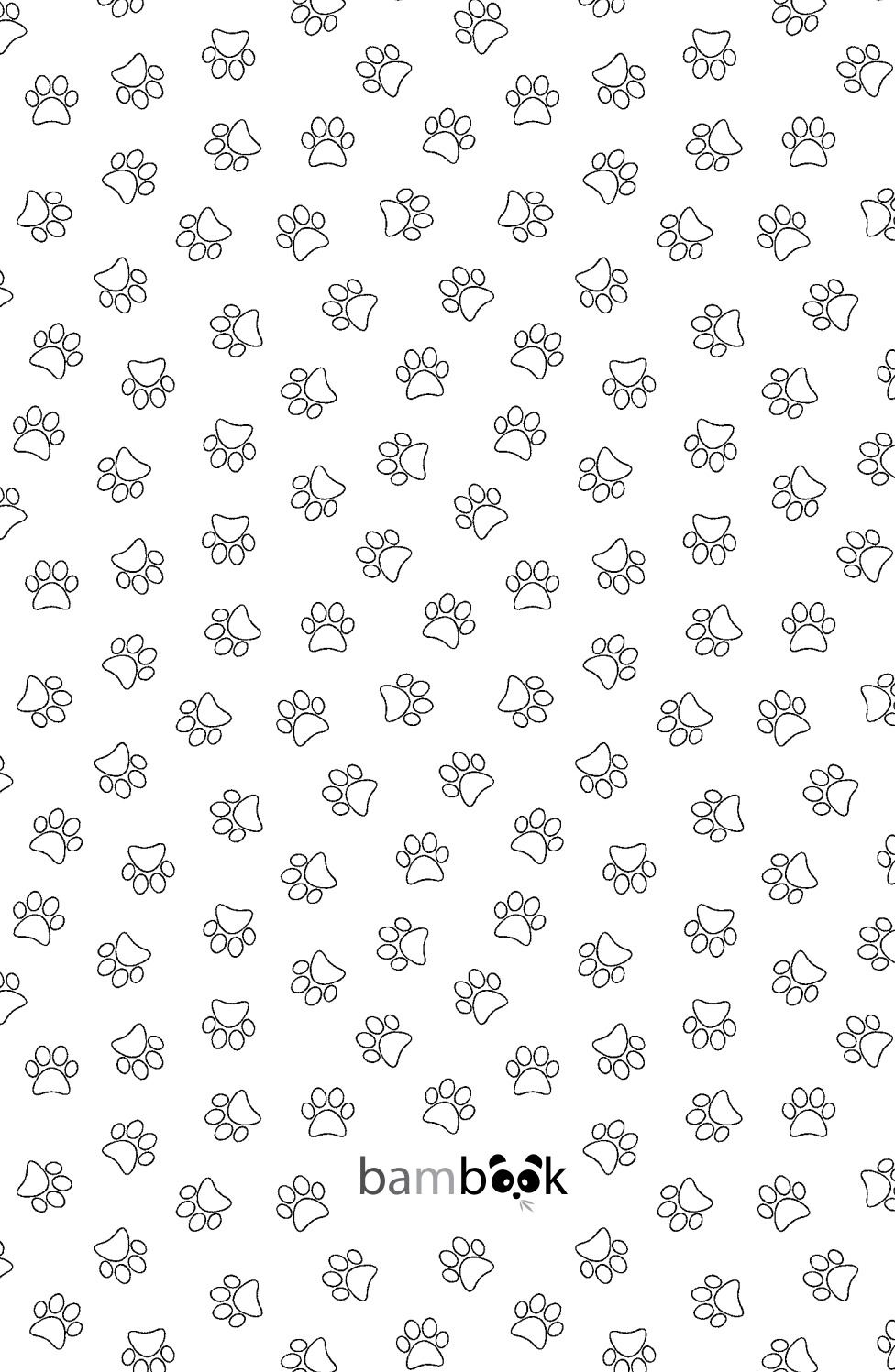
Zázračné koťátko

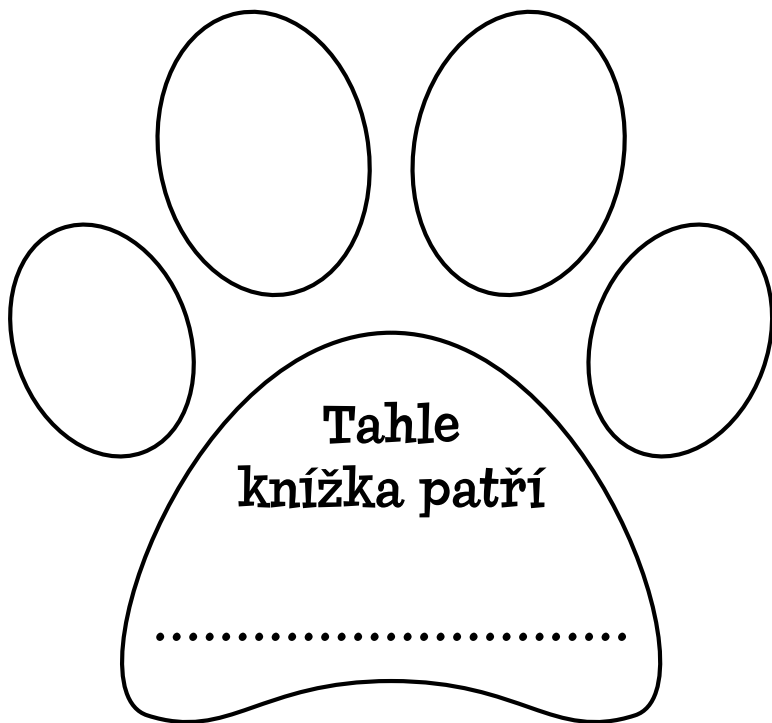
KOUZELNÉ PŘÁTELSTVÍ

★ Hayley Dazeová ♥

★ bambóok

bamb**o**ok

**Tahle
knížka patří**

.....

Zázračné
koťátko

KOUZELNÉ PŘÁTELSTVÍ

Zázračné
Koťátko

KOUZELNÉ PŘÁTELSTVÍ

Hayley Dazeová

Mamince a tatínkovi

Mazlinka je koťátko černobílé,
kouzelná kamarádka Ely a Olivie.
Než napočítáš pět, promění ti svět!

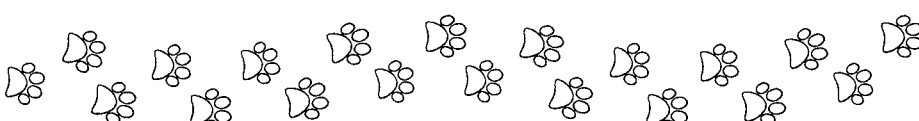
Když ji trochu pomazlíš, svět se náhle chvěje,
zvoneček jí zacinká, sluníčko se směje.
Tak pojd' honem ven, je tu nový den!

Obsah

První kapitola Kouzlo přátelství	
Druhá kapitola Cililink	
Třetí kapitola Překvapení v písku	
Čtvrtá kapitola Mazlinka udává směr	
Pátá kapitola Zapeklité bludiště	
Šestá kapitola Tma tmoucí	
Sedmá kapitola Kočičí pronásledovačka	
Osmá kapitola Slavnostní průvod	

První kapitola

Kouzlo přátelství

Co je to tu za kouzla? Nad zahradním plotem u domku Eliných rodičů se vynořila rozesmátá tvář orámovaná rozpustilými hnědými lokýnkami. Pak vmžiku zmizela. Ela si promnula oči. Možná se cítila tak osamělá, že si vymýšlela kamarádky.

Kudrnatá hlava se znovu objevovala a zase mizela za plotem. Dřevěné laťky sevřely dvě ruce a za plotem vykoukl usměvavý obličej.

„Já jsem Olivie,“ představila se kudrnatá holčička. „Maminka mi říkala, že jsi naše nová sousedka.“

„Ahoj,“ pozdravila Ela. „Já jsem Ela.“ Úsměv jí zářil stejně jako blondaté vlásky.

Olivie stála ve svých fialových balerínkách úplně na špičkách a nakukovala přes plot. Na Elině zahradě bylo pískoviště, lavička a zeleninové záhonky plné šťavnatých rajčat a fazolek. Ale Olivie zírala na trojúhelníkovou hromadu krabic navršených uprostřed trávníku.

Zázračné
koťátko

„Krásná pyramida,“ řekla.

„Jé, díky,“ odpověděla Ela. „To jsou krabice od stěhování, co už mamka a tatka nepotřebují.“

Popadla další krabici a umístila ji na vrchol pyramidy. „Bydlela jsem na farmě. Je zvláštní vidět kolem tolik vysokých budov, tak jsem se rozhodla, že si jednu taky postavím.“

Obloha nad nimi potemněla, slunce zakryly šedivé mraky.

„Je tady v Kotěrově pořád tak zataženo?“ zeptala se Ela.

Olivie přikývla. „Docela často. Ale neboj, neznamená to, že je tady nuda. Můžeme si hrát uvnitř, třeba na módní přehlídku, nebo venku na zahradě

honit přízraky. Nejlepší tady je, že si máš vždycky s kým hrát,“ usmála se. „Stačí jen vědět, kam se podívat.“

Olivie sklouzla dolů za plot a zmizela Ele z dohledu. Ela vyskočila tak vysoko, jak jen ve svých teniskách dokázala, ale vypadalo to, jako by Oliviiina zahrada byla prázdná. Vypařila se.

„Zavři oči,“ zavolala Olivie.

Ela poslušně zavřela oči a ani nedutala.

„Tadá!“ zasmála se Olivie. Ela bleskově otevřela oči. Olivie stála přímo před ní.

„Jak jsi to udělala?“ divila se Ela.

„To muselo být kouzlo!“

Olivii se z toho až rozvlnily lokýnky, jak vrtěla hlavou. „Ne, kouzlo to

nebylo,“ řekla a vzala Elu za ruku.

„Ale může to být naše tajemství.“

Olivie jí ukázala kousek plotu částečně schovaný za růžovým keřem. Jedna laťka byla na spodním konci uvolněná. Olivie ji nadzvedla, takže vznikla dost velká díra, aby se jí dalo protáhnout.

„Je to jako obří kočičí dvířka,“ prohlásila Ela a nakoukla do Oliviiiny zahrady.

Olivie se zasmála. „Přesně tak! Slečna Nancy, ta stará paní, která předtím bydlela ve vašem domě, měla sedm koček. Udělala mi v plotě tuhle díru, abych sem mohla chodit a hrát si s nimi.“

Ela na ni zírala s otevřenou pusou.

„Sedm koček?“

„Kdybych tak mohla mít aspoň jednu kočičku,“ povzdechla si Olivie. „Jenže můj tatka je na kočky alergický. Začal kýchat, jakmile se na některou z koček slečny Nancy jen podíval.“

„Já taky žádnou mít nemůžu,“ posmutněla Ela. „Máme doma miminko. Mamka říká, že musím počkat, až bráška trochu povyroste.“

Olivie si sedla na lavičku a svěřila ramena. Zahrada vypadala bez koček slečny Nancy tak prázdně.

„Co budeme dělat?“ zeptala se svojí nové kamarádky.

